

national peer reviewing. De vil simpelt hen dø af grin i udlandet, hvis vi gør det. Det er så pinligt og uvidenskabeligt, så det kan vi simpelt hen ikke tillade os at gøre.

Der er man nødt til at sige: Jamen det er så ikke et institut. Vi beklager, at vi var så hurtigt ude. Vi fik sagt noget i valgkampen, som vi syntes vi skulle buse igennem med, men nu har vi lyttet til debatten, og vi er enige i, at det her selvfølgelig skal vurderes, sådan at vi går ind i en diskussion om, hvad det er for et kommissorium, så det ikke i virkeligheden bliver et ideologisk, men faktisk et ordentligt, uafhængigt organ, vi arbejder med.

Første næstformand (Svend Auken):
Så går vi til anden runde.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Der har været et par spørgsmål i løbet af debatten, og dem vil jeg gerne svare på. Men indledningsvis vil jeg gerne sige, at det jo er en sjælden argumentation at skulle lægge øre til, at skulle en regering, uanset hvilken farve den har, nogen sinde komme i tanke om at nedlægge nogle råd, nævn og puljer, så kan den aldrig nogen sinde oprette andre. Det er da en nyskabelse. Det ville da virkelig være så udemokratisk, som det næsten kan siges, altså at en regering ikke kan have en holdning til, at den f.eks. har lyst til at nedlægge nogle nævn, nogle puljer, nogle råd osv., medmindre den så forpligter sig til aldrig at lave et nyt, det kunne være et udvalg, råd, eller hvad det måtte være.

Man kan sige, at regeringen her vil nedlægge de råd, nævn og puljer, som den kan få flertal for, og hvis den finder, at nogle skal oprettes, fordi det kan være et fornuftigt incitament, så vil den gøre det. Og det er da helt normalt. Vi har jo debatteret det mange gange, men jeg har aldrig hørt, at de to ting nu ligesom skulle modsige hinanden.

Der har været et enkelt spørgsmål om, om det nu er sådan, at vi ikke har fået de vurderinger, vi skulle have haft. Og jeg vil bare sige, at det er der jo flere eksempler på at man ikke har. Lad mig f.eks. bare nævne Wilhjelmudvalgets betænkning. Hvis man selv vil læse den, vil man dér kunne se, at det er godt gjort. Det konstateres i rapporten, at der i Danmark ikke er gennemført særlig mange analyser af, hvad naturområder på land eller på havet er værd i penge. Flere anbefales gennemført og metoder videreudviklet. Det siges videre, at den tidligere rege-

ring ifølge rapporten forinden sin endelige stillingtagen ville foretage de nødvendige økonomiske konsekvensberegninger. Noget, man altså selv synes, man godt ville gå i gang med.

Selvfølgelig kan vi sammen i Folketinget i dag ærgre os over, at det ikke kom med den gang, vi alligevel fik rapporten. Men det undrer mig, at man kan sætte spørgsmålstegn ved, at man går ind og vurderer den økonomisk.

Kl. 13.15

Lad mig nævne Adgangsudvalgets betænkning 2001, »Affald 21«, regeringens affaldsplan 1998-2004, fremsat i 1999, betænkning om spildevandsafledning i det åbne land, strategi for bæredygtig skovdrift osv.

Det er udvalgte eksempler, men generelt gælder, at der i hovedreglen ikke er blevet gennemført konsekvente samfundsøkonomiske analyser i forbindelse med forslag om nye tiltag. Noget tilsvarende gælder for langt de fleste lovforslag, der er fremsat.

Og lad mig gøre opmærksom på, at i Finansministeriets publikation »Miljøpolitikens økonomiske fordele og omkostninger« fra 2001, som Miljø- og Energiministeriet deltog aktivt i udarbejdelsen af, konstateres det da også, at der har været mangler såvel i opgørelsen af udgifter og omkostninger som i opgørelsen af initiativers miljøeffekter og deres værdi.

Det siges: »Udvalget har gennem arbejdet erfaret, at der i meget begrænset omfang foretages systematiske opgørelser af de private udgifter til miljøforbedringer. Her tænkes der både på miljøforbedringer som følge af lov og de miljøforbedringer, som private selv vælger at afholde. Her kan især de såkaldte integrerede investeringer være svære at opgøre. Udvalget anbefaler, at der i højere grad tilvejebringes data, som afdækker de private miljøudgifter. Der arbejdes i øjeblikket i eurostatregi på en ramme for opgørelse af de privat miljøudgifter. Danmark bør følge dette arbejde tæt.«

Vi kunne godt gå videre. Jeg ville også gerne læse videre. Men jeg synes ikke, jeg vil stå og citere det alt sammen. Jeg vil bare sige, at generelt er man jo enige om, at man skal gå ind og lave en vurdering også på det økonomiske område, når man diskuterer miljøtiltag. Det overordnede spørgsmål om, at man skal gøre det på en sådan måde, at man får mest miljø for pengene, er jo en diskussion, der føres alle steder, og jeg synes kun, jeg hører, at folk synes, det er en god idé.

Lad mig så gå til nogle af de spørgsmål, der er kommet fra ordførerne. Jeg vil gerne starte